

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 690/2021
10.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца Холдинг корпорација Комграп а.д. Комграп градња доо у стечају из Београда, чији је пуномоћник Андреј Крушкић, адвокат из ..., против тужених 1. АА из ..., коју заступа Иван Миновић, адвокат из ...; 2. ББ из ..., чији је пуномоћник Радмила Степановић, адвокат из ...; 3. ВВ из ..., ради дуга, вредност предмета спора 136.737,33 УС долара, поступајући по ревизији тужиоца изјављеној на решење Привредног апелационог суда Пж 822/21 од 07.04.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење Привредног апелационог суда Пж 822/21 од 07.04.2021. године и решење Привредног суда у Београду П 6906/2013 од 01.10.2020. године и **ОДБАЦУЈЕ СЕ** као неблаговремен предлог тужене ББ из ... за понављање поступка, правноснажно окончан пресудом Трговинског суда у Београду П 71697/2006 од 20.01.2007. године.

Образложење

Решењем Привредног суда у Београду П 6906/2013 од 01.10.2020. године, усвојен је предлог друготужене ББ из ..., па је дозвољено понављање поступка у парници по предмету Привредног суда у Београду П 6906/2013 и изречено укидање пресуде Трговинског суда у Београду П 7169/06 од 20.01.2007. године у потврђујућем делу изреке у делу који се односи на друготужену ББ и пресуде Вишег трговинског суда у Београду Пж 2758/07 од 24.12.2007. године у делу који се односи на ову тужену. У ставу два је наведено да ће се поступак наставити по правноснажности овог решења.

Решењем Привредног апелационог суда Пж 822/21 од 07.04.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено је решење Привредног суда у Београду П 6906/2013 од 01.10.2020. године.

Против правноснажног другостепеног решења тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење у границама ревизијских разлога прописаних чланом 398. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04 и 111/09) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Према стању у списима предмета, пресудом Трговинског суда у Београду П 7169/06 од 29.01.2007. године обавезани су тужени да тужиоцу солидарно плате износ од 136.737,33 УС долара са каматом од 2% почевши од 30.11.2006. године, у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате, као и да тужиоцу надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 703.198,41 динар. Пресудом Вишег трговинског суда у Београду Пж 2758/07 од 24.02.2007. године делимично су одбијене жалбе тужених и потврђена пресуда првостепеног суда у делу става један изреке којим су тужени обавезани да тужиоцу солидарно плате износ од 136.737,33 УС долара, у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате, док је иста преиначена у ставу један изреке у делу који се односи на плаћање камате и пресуђено да се тужени обавезују на солидарно плаћање домицијалне камате земље валуте на износ главног дуга од 117.430,02 УС долара у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате, а одбијен тужбени захтев за 2% на износ од 19.307,31 УС долара од 30.11.2006. године. Пресудом Врховног суда у Београду Прев 227/08 од 10.06.2008. године усвојена је ревизија првотужене АА, тако што је према њој преиначена првостепена и другостепена одлука и тужбени захтев одбијен, док је ревизија друготужене и трећетужене одбијена као неоснована. Дана 25.08.2011. године, друготужена ББ поднела је предлог за понављање правноснажно окончаног поступка пресудом Трговинског суда у Београду П-7169/2006 од 20.01.2007.године, у коме је навела да друготужена није примила ни један акт у овој правној ствари, укључујући и тужбу. У тренутку утужења тужена је живела на адреси ... број ... у ..., а тужбом је означена адреса ... број ../... . Осим тога, ни на једној повратници у списима предмета не стоји њен потпис, те достава иницијалног акта и осталих аката није у складу са одредбама Закона о парничном поступку. Тужена је оспорила и да су потписи на свим доставницама и издатим пуномоћјима њени. Према наводима тужена је за цео поступак сазнала тек 2011. године, када је против ње покренут поступак извршења; према стању у списима тужену је у поступку заступала адвокатска канцеларија Поповац Обрад и Бранислав Поповац, а затим адвокат Предраг Васовић, а да тужена ни једном од ових адвоката није потписала пуномоћје. Дана 26.07.2011. године тужена је извршила увид у списе предмета и утврдила да ни једно приложено пуномоћје није потписала. Позвала се на члан 422. став 1. тачка 2. Закона парничном поступку, те је навела да тражи понављање поступка, јер пуномоћници који су заступали нису имали потребно овлашћење за вођење парнице.

О поднетом предлогу за понављање поступка више пута је одлучивано од стране првостепеног суда која су решења укидана од стране другостепеног суда, па је решењем првостепеног суда од 01.10.2020. године усвојен предлог друготужене и дозвољено понављање поступка у парници по предмету Привредног суда у Београду П 6906/2013 и изречено је укидање пресуде Трговинског суда у Београду П 7169/06 од 20.01.2007. године у потврђујућем делу изреке који се односи на друготужену ББ и пресуде Вишег трговинског суда у Београду Пж 2758/07 од 24.12.2007. године у делу који се односи на ову тужену. Решењем Привредног апелационог суда одбијен је жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Нижестепени судови су заузели становиште да је предлог

за понављање поступка благовремен и дозвољен, јер није поднет по протеку рока од пет година од дана када је одлука постала правноснажна, као и да је поднет у оквиру субјективног рока који се рачуна од дана сазнања 27.07.2011. године када је друготужена извршила увид у списе, а предлог за понављање поступка поднет је 25.08.2011. године. Нижестепени судови налазе и да је предлог за понављање поступка основан. Из налаза и мишљења вештака графолога Јожефа Беренца од 20.09.2016. године утврђено је: да пуномоћје издато Адвокатској канцеларији Поповац није потписано од стране друготужене, као ни пуномоћје издато адвокату Предрагу Васовићу и да друготужена није потписала повратницу која је достављена за позив за рочиште заказано за 29.01.2007. године и копију записника од 20.11.2006. године. Увидом у уверење МУП-а Полицијске управе за Град Београд од 19.08.2011. године утврђено је да друготужена од 07.01.1986. године пријављена на адреси ... број .../..., а од 17.10.2013. године на адреси ... број ..., а од 19.10.2009. године ... број ..., па је закључено да у време доставе тужбе са прилозима и позива за рочиште од 09.06.2004. године друготужена није била на адреси ... број ..., која је наведена у тужби, већ у и да тужба са прилозима и позивом није достављена друготуженој. С обзиром на наведене разлоге за понављање поступка и утврђено чињенично стање, нижестепени судови су заузели становиште да је предлог основан, са позивом на члан 422. став 1. тачка 1. и 2. Закона парничном поступку.

Ценећи наводе тужиоца као ревидента, Врховни касациони суд налази да су исти основани у погледу неблаговремености поднетог предлога за понављање поступка.

Према одредби члана 422. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 125/2004) поступак који је одлуком суда правноснажно завршен може се по предлогу странке поновити: 1. ако којој странци незаконитим поступањем, а нарочито пропуштањем достављања није била дата могућност да расправља пред судом; 2. ако је у поступку као тужилац или тужени учествовало лице које не може бити странка у поступку или ако странку која је правно лице није заступало овлашћено лице или ако парнично неспособну странку није заступао законски заступник, или ако законски заступник односно пуномоћник странке није имао потребно овлашћење за вођење парнице или за поједине радње у поступку, уколико вођење парнице односно вршење појединих радњи у поступку није било накнадно одобрено.

Одредбом члана 424. Закона парничном поступку предвиђено је да се предлог за понављање поступка подноси у року од 30 дана и то у случају из члана 422. тачка 2. овог Закона, ако је у поступку као тужилац или тужени учествовало лице које не може бити странка у поступку, од дана када је одлука достављена том лицу; ако странку која је правно лице није заступало овлашћено лице или ако парнично неспособну странку није заступао законски заступник од дана када је одлука достављена странци, односно њеном законском заступнику, ако законски заступник односно пуномоћник странке није имао потребно овлашћење за вођење парнице или за поједине радње у поступку, од дана када је странка сазнала за овај разлог.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је друготужена ББ из ... дана 25.08.2011. године поднела предлог за понављање поступка правноснажно окончаног

поступка пресудом Трговинског суда у Београду П 7169/06 од 29.01.2007. године потврђеном пресудом Вишег трговинског суда у Београду Пж 2758/07 од 24.02.2007. године у делу у којем је као друготужена обавезана да тужиоцу солидарно плате износ од 136.737,33 УС долара у динарској противвредности по курсу НБС на дан исплате са припадајућом каматом. Предлог за понављање поступка тужена је засновала на чињеницама да није примила ни један акт у овој правној ствари укључујући и тужбу, да ни на једној повратници у списима предмета не стоји њен потпис, нити су пуномоћници који су је заступали имали потребно овлашћење за вођење парнице јер није њен потпис на издатим пуномоћјима адвокатима.

Према утврђеном чињеничном стању, пресуда Вишег трговинског суда Пж 27548/07 од 24.12.2007. године достављена је у првостепени суд дана 18.01.2008. године. Из исказа сведока ГГ на рочишту одржаном дана 10.02.2012. године првостепени суд је утврдио да је искључиво извршио увид у списе на основу пуномоћја датог од овде друготужене дана 24.01.2011. године, да је 31.01.2011. године поднео захтев за фотокопирање и извршио увид у списе предмета; да је обавестио друготужену да је поступак правноснажно окончан, да је, колико се сећа, копирао ревизијску одлуку и о истој обавестио странку и да јој није лично предао.

Сходно томе произлази да је тужена ББ дана 24.01.2011. године овластила адвоката ГГ да изврши увид у списе предмета у поступку чије понављање тражи. Адвокат ГГ је извршио увид у списе предмета дана 31.01.2011. године и фотокопирао ревизијску одлуку и обавестио тужену о току и исходу поступка. Дејство датог пуномоћја се састоји у томе да парничне радње које пуномоћник предузима у границама пуномоћја имају дејство као да их је предузела сама странка, јер дејство пуномоћникових радњи настаје одмах. Сходно томе, основани су наводи ревидента да се моменат сазнања друготуженог за разлоге за понављање поступка мора ценити према моменту вршења увида у списе предмета у име и за рачун друготуженог од стране адвоката ГГ, тј. са даном 31.01.2011. године. Сходно томе, неприхватљиво је становиште нижестпених судова да је друготужена сазнала за разлоге за понављање поступка на које се позива тек 27.07.2011. године, када је она извршила увид у списе предмета, односно адвокат Зора Лозанић 01.08.2011. године и 23.08.2011. године. Како је од 31.01.2011. године као дана сазнања друготужене за чињеницу да је заступана од стране адвоката коме није дала пуномоћје па до дана подношења предлога за понављање поступка 25.08.2011. године протекло више од 30 дана, произлази да је исти неблаговремен. Сходно томе, стекли су се услови за преиначење другостепеног и првостепеног решења од стране Врховног касационог суда и за доношење одлуке као у изреци решења, применом члана 426. Закона парничном поступку.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић